

יְלִידִים יִגְשְׁרוּ אִיד בְּהֵם בָּל (מֵאוֹת) מוֹם וְטוֹבֵי מְרֻגָה עֵלֹן מֵס' 658
וּמִשְׁבִּי' לִיִּם בְּבָל תְּבַקֵּחַ וְיִדְעֵי דַעַת וּמִבְּיַד מְרֻעַ
יִגְשְׁרוּ בַת בְּהֵם לְעֵמֶד בְּהֵיבֵל תְּמַלֵּךְ

בית הכנסת היכל המלך

ע"ש מלכו של עולם

מיסודו של כולל ליל שישי
מבקשי ה' ע"ש הרמח"ל

בנשיאות הרב אלון נעטיה שליט"א

פרשת: יתרו

הפטרה: בשנת מות

כג שבט התשפ"ד

מאמר הרב מכתב אלוקים!!!

נוספות שהגימטריא של המילה היא מספר הפעמים שהיא מופיעה בתורה ובתנ"ך, ונמנה את קצתן כדי שנקבל אהבת תורה:
← המילה: 'לב' מוזכרת 32 פעם.
← המילה 'צדיק' מוזכרת: 204
← המילה 'זרע' מוזכרת: 277.
← וכדי לקצר נרשום את המילים וכפי המניין המספרי שלהם, כך הן מופיעות: 'חכם', 'חכמה', 'חדש', 'הבל', 'איש', 'אשה', 'גאולה' ועוד רבים.

התורה ולא בהבנה של אלקות בתוך התורה, ואין לנו כלים להבין נסתרות וצפונות התורה ברזי הסודות שבה... אך מה כן? נוכל לראות מה כתבו רבותינו על דברים שיש לנו אפשרות למדוד אותם ולראות את עוצמתם ברובד החיצוני ביותר שאפשר למצוא בתורה הקדושה, שאפילו מהמקום הזה יסנוור אותנו אור עצום של

בפרשה אנחנו קוראים על המעמד הנפלא של מתן תורה, בו השמיענו הקב"ה את עשרת הדיברות. מאותה השעה נכנסה שנאה באומות העולם כנגד עם ישראל, כך אמרו רבותינו: "למה נקרא שמו הר סיני? מפני שירדה עליו שנאה מאומות העולם לישראל...!". למה? מה יש בתורה שגרמה לכל כך הרבה שנאה מאומות העולם עד שהם מוכנים להרוג כל יהודי ברגע ח"ו? גם אנחנו מבינים שהתורה היא שכל אלקי נבדל מחומר והיא חכמה מופלאה שאין דוגמתה, וכמו שכבר כתב רבינו סעדיה גאון שבעשרת הדיברות ישנם שורשים לכל שש מאות ושלושה עשר מצוות התורה! אך זו עדיין לא הסיבה להבין את עוצמתה של התורה הקדושה, שגרמה לאומות העולם לקנא כל כך...

אלקות הניבט מתוך הספר העצום הזה שנקרא: 'תורת ישראל', ואין כאן טיפה זעירה מן הים העצום הזה, אך רק כדי לנגוע במושג:
א. משה - נזכר בתורה תרי"ג פעמים (613) כמניין תרי"ג מצוות, וכמנין: משה רבינו (613).
ב. אהרן - נזכר בתנ"ך 256 פעמים כמניין: אהרן.
ג. משה ואהרן - מוזכרים בתנ"ך 1118 פעמים כמניין: 'שמע ישראל יי אלהינו יי אחד'.
ד. משה ואהרן - נזכרו בתורה 65 פעמים כמניין שם אדני.
ה. ישנן עוד מילים

הזוהר הקדוש אומר שהקב"ה כצב את התורה הקדושה, והסתכל בה וברא את העולם כולו על כל יופיו והדרו, וממילא כל העולם זו התורה. בגמרא מבואר שהקב"ה הכניס כביכול את עצמותו בתוככי התורה וזה הפירוש של 'אנכי יי אלוקיך': 'אנכי יי ראשי תיבות': "אנא נפשי כתבית יהבית" כלומר אומר הקב"ה אני כתבתי את עצמי ושמתי בתורה! לנו הקטנים אין תפישה ואחיזה בהבנה של בריאת העולם מתוככי

1. פרשת הנישואין של יצחק ורבקה על ידי שליחת אליעזר עבד אברהם יש בה גם כן סודות נפלאים:
ידוע שהאשה נקנית בשלש דרכים: כסף, שטר, וביאה - ושלתם נזכרו בפרשה: נזם זהב, שטר דייתיקי, וביאה האלה שרה אמו, וכעת לנפלאות התורה:
בכל פסוקי פרשת הנישואין (בראשית פכ"ד פס' א-סז) יש 918 תיבות כמניין שלש פעמים 'אשה' שהרי נקנית בשלש דרכים...
וכך יש נפלאות אין קץ בתורה ובתנ"ך שכל מי שרואה אותם משתומם לגודל גאונות הספר העצום הזה, וראה בספר 'מטבע של אש' ותבין מעט...
ולנו נשאר לשמוח על הזכות להיוולד יהודים, ולשמור אמונים לה' יתברך על ידי לימוד ושקידה בתורתו הקדושה שתהא תורתנו. שבת שלום!

זמני כניסת ויציאת שבת:

רבינו תם:	יציאת השבת:	כניסת שבת:
18:31	17:52	16:38
18:28	17:53	16:54
18:23	17:49	16:40
18:32	16:54	16:57

ירושלים
תל אביב
טבריה
באר שבע

חיכל החלכה

שהתעניינותך על מנת לקנות, אלא אם כן שואל אתה על מנת לדעת אצל מי נתן להשיג חפץ זה זול יותר, וכל שכן אם טועם אתה ממצרכי המזון ואין בדעתך לקנות - בכך יש בנוסף גם אסור גזל, ואף שטועם דבר מועט.

א. אסור לעשות פעלה להטעות את השני, כגון לפתח בקבוק יין, כשחברך חושב שהנך פותח את הבקבוק במיוחד עבורו, ובאמת היית בין כה פותחו לצרכך.

ז. אסור להראות חבה יתרה לחברו כשאין פיו ולבו שוים, משום גנבת דעת.

ב. אסור להפציר בחברך שיסעך אצלך כשיודע אתה שבודאי לא יסעך אצלך [אבל

גניבת דעת...

ח. פעמים מצוי שבא אורח בשעה שמהוה מעמסה על בני הבית, וכשעומד לצאת לשמחתם - אומרים לו מצד הנימוס: למה אתה ממחר? שב עוד קצת... וזהו אסור משום גנבת דעת. (נקי כפים)

בלא הפצרה מתר לומר פעם או שתיים אף על פי שיועד שלא יאכל עמו, שזהו מדרך [הכבוד].

ג. אסור להבטיח הבטחות לבוחרריך כשאיןך חושב לקימן - מלבד אסור השקר שבדבר

ד. לבקש תרומות עבור נצרכים ולתאר את מצבם באופן חמור יותר ממה

שהוא באמת כדי לשכנע את הנותן - יש בזה משום גנבת דעת, ואולי גם כן גזל, כיון שהנותן נותן על דעת כונה מסימת דוקא.

מעשה שהיה...

מספר על הגאון רבי יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל שמסר שעור בשנת תשמ"ה ביום הזכרון של ה"חזון איש" זצ"ל, והנה כמה ימים לאחר השעור אמר לרב אחד בזה הלשון: "יש לי צער ועגמת נפש, כי הנה בשעור הבאתי קשיה מה'ברכי יוסף' בהלכות תפלין, ואני הגעתי ל'ברכי יוסף' הזה מגליון רבי עקיבא איגר על הרמב"ם בהלכות יום הכפורים שמצין ל'ברכי יוסף' זה, וכשאמרתי את השעור, שכחתי לומר שה'ברכי יוסף' ידוע לי מרבי עקיבא איגר, וזה גנבת דעת - שהשומעים יחשבו אותי לבקי ב'ברכי יוסף'... רציתי לומר שרבי עקיבא איגר מצין ל'ברכי יוסף', אבל מה אעשה שאני זקן ושוכח..."

ה. אסור להשתמש בתעודת זכאות של מישהו אחר, כגון בפנקס קפת חולים של אחר וכדומה, ואף שהנך גם חבר של אותה זכאות, משום גנבת דעת. ואם איןך חבר לאותה זכאות ומשתמש בשל חברך, כגון פרטיס קניה במקום המיעד לחילים וכדומה, או לבישת בגדי חיל לזכיות מסימות - גם בזה יש משום גזל גמור.

(פניני רבנו הקהלות יעקב עמי צג)

ו. אסור לשאל מוכר מחירו של חפץ מסים כשאין בדעתך לקנותו, כיון שהנך גונב את דעתו בחשבו

ואלו הם אגרות

"כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל אמרו רז": ל: 'בית יעקב' אלו הנשים, ולמה הקדים את הציווי לנשים, הרי נשים פטורות מלימוד תורה?
ותירצו רבותינו כמה תירוצים, ואנו נתמקד בתירוץ נוסף: האשה נקראת: 'עקרת הבית' - 'עיקרו של בית' וכשהאשה שומרת על עקרונות ההלכה היהודית ועבודת האלקים, הרי שכל הבית כולו שמור בדרך המסורה לנו מדורי דורות...
אמר לו הקב"ה למשה רבינו ע"ה: אם אתה רוצה שהתורה תישמר במלואה ותעבור לדורות הבאים, תעביר את המסר תחילה לאשה: "ואל תיטוש תורת אמך" היא תדע בחכמתה להחדיר את זה לילדים, זוג שמבין את החשיבות של התורה בחייהם, זוכה

עמלנו אלו הבנים

כשבא הקב"ה לתת תורה לישראל הוא ביקש ערבים...
אמר לו משה רבינו: "האבות שלנו אברהם יצחק ויעקב יהיו ערבים שלנו...". אמר לו הקב"ה: "הערבים שלך, צריכים ערבים בעצמם, שהרי גם הם חייבים בשמירת ולימוד התורה הקדושה...".
ולפי זה הסבירו רבותינו דבר נפלא: אע"פ שהילדים הקטנים פטורים מלימוד תורה, מכל מקום הם הערבים שלנו לשמירת התורה.
ומזה נלמד שיתכן שישנם דברים שאנחנו פטורים מהם, כגון מי שאינו כהן ופטור משמירה מטומאת מת, הוא זה שראוי להיות שומר ומזכיר לכהן להצליח בתפקידו, וכן כהן שפטור מפדיון הבן יזכיר וישמור לחברו הישראל שיעשה פדיון כראוי. וכך להנהיג גם בבית: כל אחד יעזור לאחיו להצליח!!!

טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף

סיפור זה מחזיר אותנו לשחר ימי החסידות, כאשר הבעל שם טוב הקדוש זיע"א טרם נתגלה בכל הדר תפארתו, והוא נדד ממקום למקום, מעיירה לכפר, כדי להביא קורטוב של אור - אורה של תורה ליהודים העניים שנאנחו תחת עולה הכבד של הגלות. בעיירה קטנה אי שם במרחבי רוסיה חי ילד יהודי קטן שהתייתם מאביו ומאמו והוא רק כבן ארבע, את שמו של הילד אין אנו יודעים בבירור, ועל כן נקרא לו כאן יעקב. אחרי שהוריו של יעקב נפטרו לעולמם הוא נאסף לביתו של אחד הדודים ששלח אותו לחדר ללמוד אצל המלמד. ליעקב הקטן היה רצון חזק ללמוד, אולם לרוע המזל הוא לא נמנה על התלמידים הטובים, ראשו הקטן פשוט לא תפס את צורת האותיות, ובעוד הילדים אחרים קראו בשטף והתחילו ללמוד חומש, נאבק יעקב עם מסתרי האלף בית, האותיות התבלבלו והתערבו אצלו, ואילו לימוד הנקודות השונות שמתחת לאותיות היה אצלו בבחינת קריעת ים סוף. אחרי ניסיון שנמשך זמן רב נכח דודו לדעת כי אין יעקב הקטן מתקדם בלימודו כלל, בקושי הצליח ללמוד לקרוא עברי, וכן לברך את הברכות השונות, אולם יותר מזה פשוט לא היה מסוגל. בגיל שלש עשרה מסר אותו דודו לידי פחח מומחה, כדי שילמד לפחות מקצוע המפרנס את בעליו, פחח זה לא היה למדן גדול, אך בכל זאת ידע הרבה יותר מיעקב, הוא רצה לעזור לו והשגיח שלא יערבב את הברכות השונות, ויברך תמיד את הברכה הרצויה, ביעקב המסכן בער הרצון לדעת, והוא חזר על הברכות אפילו תוך כדי עבודה כדי שיהיו שגורות על פיו, אולם כאן הזכירו הפחח כי אסור לברך ברכה לבטלה, וצריך לברך רק כשאוכלים או שותים משהו, מאז ואילך הפסיק יעקב לחזור על הברכות, והיה חוזר על האלף בית בחרוזים ובמנגינה עממית, אותה למד בשחר ילדותו. בניגוד לאי הצלחתו בלימודי הקודש, הצליח יעקב בלימוד המקצוע והוא נהיה לפחח טוב ואמן במקצועו. לא עבר זמן רב והוא נהיה עצמאי ופתח בעצמו בית מלאכה לפחחות. כשהגיע לפרקו הוא נשא אישה ועבר לגור לעיירה בה גרו הורי אשתו, הוא פתח שם בית מלאכה, עבד בחריצות והפך לאדם אמיד ביחס לשאר תושבי העיירה, שכניו אהבו אותו בהיותו חביב ונכון לעזרה. כך היה

כשרק היותו בור ועם הארץ מעיב על שמחתו, הוא רצה בכל לבו להיות מסוגל ללמוד תורה. בעיירתו של יעקב חיו מספר משפחות יהודיות וביניהן שוחט, מלמד תינוקות ויהודי תלמיד חכם, שהתפללו כולם בבית הכנסת הקטן. יום אחד שפך יעקב את מר לבו בפני התלמיד חכם בספרו לו את עוגמת נפשו על כי לא ניתן לו הכישרון ללמוד תורה כפי שהיה רוצה. ההוא שמע את יעקב בתשומת לב, אחר כך אמר לו, כי כל יהודי יכול להיות תלמיד חכם, אולם מי שלא ניתן לו מבוקשו בשטח זה, יכול למלא את מקום הלימוד על ידי תמיכה במוסדות תורה, גם אתה יעקב יכול לעשות כך, וזה יחשב לך כאילו למדת בעצמך, אמר לו. יעקב בלית בריה הסכים עמו ומעתה הרבה במתן צדקה למוסדות תורה.

בעיירה בה גר יעקב, היה מנהג לפיו היו מגרילים את עוברי האורח בין בעלי הבתים. פעם נפל הגורל על יעקב, ויהודי שמראהו היה עלוב ביותר התארח אצלו, הוא היה חולה וחלוש, ולשאלת יעקב ענה, כי הוא סיגף את עצמו, צם הרבה ימים וסבל כל מיני עינויים כדי לעלות בדרך זו בסולם התורה והיראה, אחרי שהאורח הלך לדרכו החליט גם יעקב לנסות דרך זו, אסגף את עצמי, אצום כמה ימים, אולי אתקרב קצת ואוכל ללמוד קצת תורה, חשב יעקב בלבו.

הוא התפלל שהשם יתברך ישלח לו כל מיני כאבים ומחלות, אולם בראותו כי תפילתו זו אינה מוצאת אוזן קשבת, החל לצום ולהתענות מספר ימים בשבוע, הוא הלך ליערות, שכב ליד קיני נמלים כדי שהנמלים יעלו עליו ויעקצוהו, הוא התפלל ובכה בדמעות שלישי, באומרו את פרקי התהילים המעטים אותם הוא ידע בעל פה, הוא ביקש את השם יתברך לתת לו ראש חדש שיהיה מסוגל ללמוד ולקלוט תורה.

יום אחד ביושבו ביער בוכה ומתפלל, הופיע לפני יעקב יהודי הדור פנים, בידו מקל, על כתפו תרמיל, היהודי נראה כמו מרבית הנוודים העוברים ממקום למקום, אולם בכל זאת היה שונה מהם, יעקב ידע או יותר נכון הרגיש את השינוי, אולם לא יכול היה להסביר לעצמו במה הוא מתבטא.

היהודי עמד מלכת ושאל את יעקב על סיבת בכיו... המשך בעמ' 4

היהודי עמד מלכת ושאל את יעקב על סיבת בכיו... המשך בעמ' 4

- א. כל מי שרוצה להקדיש את העלון הקדוש המופץ בכחמשת אלפים עותקים בכל רחבי הארץ הקדושה, מוזמן לפנות לר' שלמה רחמים בטלפון: 0533121838 ולהעביר את השמות שמעוניין שיכתבו בעלון לרפואה, להצלחה, לזיווג, לזרע של קיימא, או להבדיל לעילוי נשמת יקריו, ויונצחו בעלון בשבתות הבאות.
- ב. כל מי שמעוניין להצטרף למיזם קריאת הוזהר הקדוש ברציפות בבית מדרשנו, מיזם שעליו קרא הרמח"ל הקדוש שאם היה באפשרותו היה מתקן את זה בכל מקום לרוב השמירה העצומה שגורם בישראל! יפנה לאחראים על השיבוץ היומי במהלך השבוע: סבב א-ר' חננאל אברמוף: 0548460510. סבב ב-ר' אלעד אהרונים: 0548463387.
- ג. תודה לה' יתברך על שובם לשלום של המגויסים מחברי הקהילה, בתוך ישראל!

יעקב סיפר לו סיפורו וכן על מאמציו להגיע לידי שינוי במצבו על ידי צומות וסיגופים. יש לי דרך טובה יותר כדי לעזור לך, אמר הזר ליעקב, אם אתה מוכן לתת לי כל מה שיש לך, אני מוכן לעזור לך שתוכל ללמוד תורה, אני יכול לעזור לך. אני מוכן לעשות כדבריך בחפץ לב השיב יעקב. לאט לך ידידי אמר הזר בנועם, הלא יש לך אשה ואתה חייב לשמוע מה דעתה על כך, כמו כן עליך לשמוע מה בפי חותנך, אם כולכם מסכימים תבוא ותפגוש אותי כאן בעוד שבוע. בכלותו את דבריו נעלם הזר, בהשאירו את יעקב שקוע במחשבות, אולם הוא התאושש עד מהרה, הלך הביתה וסיפר לאשתו אודות היהודי הדור הפנים שפגש ביער. אמרה לו אשתו, מה תועלת מביא לך כל רכושך, אני הלא יודעת כמה אתה סובל ואינך נהנה משום דבר בעולם, אני יודעת שכל רצונך להיות תלמיד חכם וללמוד תורה יחד עם כל היהודים.

החליט לקבל את התנאים. באומרו זאת נמלטה מפיו אנחה כבדה, והיהודי שאלו אם הוא רוצה אולי ברגע האחרון לשנות את דעתו, לא, לא, אמר יעקב, לאחר מכן הוא סיפר ליהודי את דברי חותנו ואת השפעתם עליו, יש הרבה אמת בדברי חותנך אמר לו היהודי, סוף סוף למוד זה לא הכל, כבר אמרו חכמינו שמעשה עדיף על התלמוד. אולם אני כבר החלטתי חזר יעקב ועמד על דעתו, אני מוכן לנוע ולנווד עמך במשך שלוש שנים כפי שהצעת. לאחר מכן סיפר יעקב ליהודי את התנאי שהתנתה אשתו, והלה הסכים. הם הלכו שניהם לביתו של יעקב. כאשר הגיעו מצאו השניים סעודה חגיגית עם כל פרטיה ודקדוקיות, השולחן היה מכוסה במפה צחורה, נרות דלקו בפמוטים גדולים, והשולחן היה מלא מעדנים ומטעמים כיד המלך. מה פירוש החגיגות הזו? שאל האורח, אני בעצמי איני יודע השיב יעקב. הבה ונשאל את אשתי, שני טעמים וטעמים חשובים לדבר ענתה האשה בארשת רצינית. ראשית זוהי מצות הכנסת אורחים, ומה גם שלא כל יום מזדמן לנו אורח כה חשוב. שנית אנו מודים להשם יתברך על חסדיו, הלא כל כך הרבה דרכים לפנינו יתברך בהן הוא יכול לקחת את כספו של איש, ואם הוא לוקח מאתנו בדרך נאותה כזו ונותן בתמורה נכס יקר כמו לימוד התורה, אינו דין שנחוג זאת בצורה מתאימה. אחרי הארוחה אספו יעקב ואשתו את כל הכסף והזהב שהיה מצוי איתם בבית, כל דברי הערך נארוזו בחבילה גדולה, ויעקב התיישב כדי לנסח כתב מסירה בו הוא מוסר את כל רכושו, ביתו, שדותיו וכרמיו, נכסי דניידי ונכסי דלא ניידי, הכל, בכל, מכל, כל. שני שכנים נקראו לשמש עדים ולחתום על המסמך. למחרת בבוקר התכונן יעקב לצאת לדרך נדודיו בלוויית הזר, לפני צאתם אמר היהודי לאשת יעקב עתה שהבית שייך לי, אני מרשה לך להתגורר בו עם ילדיך בלי לשלם שכר דירה, כמו כן אני מרשה להשתמש בגינה לזרוע בה כל מיני ירקות, כדי שלא תסבלו כל מחסור. כעבור שלוש שנים חזר יעקב לביתו ולמשפחתו, שלוש שנות נדודיך היו מאחוריו, והוא עתה תלמיד חכם הבקי במכמני תורה. הוא היה מאושר בתכלית אם כי לא הראה זאת כלפי חוץ. מהיהודי אשר בחברתו נדד כל הזמן, למד יעקב דרכים ומנהגים, ומידתו העיקרית נהייתה מידת הענווה. כפי שוודאי ניחשתם, היהודי היה לא אחר מאשר הבעש"ט הקדוש זיע"א. יעקב וכל משפחתו עברו למקום אחר, שם הם חיו שנים רבות באושר ועושר. יעקב הקדיש כל חייו ללימודי הקודש, עשה הרבה מעשי צדקה וחסד ולא שכח אף לרגע כי הוא חייב את אושרו הרב לאשתו שהסכימה לנדודיו בחברת הבעש"ט.

לדעתי כדאי איפוא שתוותר על כל רכושך, בתנאי שהיהודי ההוא יקיים את הבטחתו ויעשה אותך לתלמיד חכם כפי שהוא אומר, זה יגרום לך אושר אמיתי, ואני שמחה להתחלק אתך באושר זה, מוטב בעל עני אך מאושר מבעל עשיר שאינו מוצא שלוות נפש. אולם הוסיפה האישה תנאי אחד, אמור לאיש ההוא כי לפני שאנו נותנים לו הכל, ברצוננו שיתארח אצלנו פעם אחת, מי יודע מתי יעלה שוב בידנו את מצוות הכנסת אורחים. יעקב היה מאושר מאד, הנה אשתו מסכימה לדעתו, והוא הלך אל חותנו כדי לספר לו את הבשורה הטובה, אולם חותנו בשומעו את הסיפור היה נראה מודאג במקצת, נכון מאד אמר שהתורה שווה יותר מכל כסף וזהב, אולם אחרי הכל, הרי יש לך אישה וילדים ויש לך חובות מסויימים כלפיהם, אינני משוכנע שאתה עושה טוב אם אתה מקבל על עצמך מרצונך הטוב חיים של עוני ודחקות, ישנם יהודים רבים שאינם יודעים ללמוד תורה, אולם הם תומכים בתלמידי חכמים עניים, ובצורה כזו יש להם חלק ונחלה בתורה, חשוב לרגע כמה מצוות ומעשים טובים אתה מסוגל לעשות עם כספך. יעקב חזר הביתה אכול ספקות ומרירות הוא סיפר לאשתו את דברי חותנו אולם אשתו לא התרשמה מכך במיוחד, היא אמרה לו כי היא בעד ועתה עליו יהיה להחליט סופית. בימים שבאו צם יעקב והתענה והתפלל בכוונה גדולה, אולם היום השמיני הגיע והוא עדיין לא החליט, שוב ושוב הוא חזר באזני אשתו על דברי חותנו ואמר בנימה של יאוש עמוק, כי אין הוא יודע מה לעשות. אשתו הביטה לתוך עיניו ואמרה לו שאם אתה מפקפק עדיין מה עליך לעשות, סימן הוא כי דמעותיך וחשקך העז ללמוד תורה אינם כנים ביותר, אם באמת היית רוצה ללמוד היית כבר יודע מה לעשות. דברים אלה השפיעו עליו, הוא רץ ליער, פגש את היהודי והודיע לו כי הוא

שיעורי הרב ברחבי הארץ:

- יום ראשון: בנתניה: בית הכנסת 'אהל יצחק' רחוב חטיבת הראל 8, בשעה: 19:00. (בכולל למטה)
- בכפר סבא: בית הכנסת 'אלי כהן' רחוב שלמה המלך פינת מצדה בשעה: 20:15.
- יום שני: בבאר יעקב; בית הכנסת 'אברהם אבינו' רחוב הרב עוזיאל 7 בשעה: 17:15, לאחר תפילת ערבית.
- יום שלישי: בירושלים, ביה"כ "מוסאיוף" רח' יואל 25 בשעה: 15:00. (שידור חוזר בטל: 03-6171068 שלווח: 50)
- בירושלים, שכונת פסגת זאב בית הכנסת 'נחלת צבי' רחוב אליהו מרידור 42 בשעה: 19:30.
- יום חמישי: בירושלים בית הכנסת 'תפארת ירושלים' - היזדים, רחוב אדוניהו הכהן 26 בשעה: 14:00
- בירושלים, בית הכנסת "בורוכוב" - 'חזון יעקב' רחובות הבוכרים 21 בשעה: 20:20.
- גבעת זאב בית הכנסת 'היכל המלך' לימוד 'ליל שישי' כל הלילה החל מהשעה: 22:00 בע"ה.